

AKTUALA

Monata informilo de Sovetia Esperantista Junularo Novado

№4(31)

Aprilo 1976

ZORGI NIAJN KANTOJN

Ni jam kutime multe parolas pri neceso plialtigi la nivelon de informado pri Esperanto por nesesperantistoj. Sed zorgante pri la "ekstera" nivelo, ĉu ni ne devas unuavice zorgi pri la "interna"?

La kultura nivelo de esperantistoj konsistas el multaj eroj. La plimulto el ili samtempe estas eroj de la Ĝenerala, Ĝiuhoma kultura nivelo. Sed ekzistas ankaŭ specifaj esperantistaj eroj. Unu kaj tre grava el ili estas Esperantaj kantoj.

Do, kion ni kantas? Niaj kantoj estas de du tipoj: originalaj kaj tradukitaj. Bedaŭrinde la duaj plimultas, do ni rigardu komence ilin. Ĉu ekzistas ĉe ni korekte tradukitaj kantoj? Praktike ne! Preskaŭ ĉiu, kion ni kutime kantas, estas fantazio ĉirkaŭ bedegaj temoj "arbar'-tendar'", "ondoj-mondoĵ-amikaj mondoĵ" ktp. Por tiuj sensencaj rimplektoj oni ne ĝuste uzas pli malpli popularajn melodiojn, ne donante al ni laboron pripensi, ĉu la melodio de kanto estas inda, uzata por videble neinda teksto. Tiel aperadas "kri-ekojj" kiel "akvar', akvar' - ne vagonar'", "no, ne, ne" kaj multegaj aliaj, kun primitivaj melodioj kaj vortoj. Kaj ne estas privilegio, ke tiuj kantoj estas popularaj kaj ŝatataj en la medio de esperantistoj. Tio atestas ne pli la boneco de la kantoj, sed pri ni la terura malalta nivelo en tiu ĉi afero. Kaj bone estus elmontri, ke la "kantoj" primum por "traduki" sensencejn kantojn. Tiel kanto de "Bostles" "ob-la-di, ob-la-da", kie temas pri kontinentala familio de sezona laboristo kaj drinkoje kantistino, subite transformiĝis en strangan rakonton pri obstinulo, kiu deziris fariĝi kapitano. Pli ofte, bedaŭrinde, okazas pli malbone. La trista negra romano el "Kabanu de onklo Tom" fariĝis stulta kanzono pri vicaĵ "arbar'-tendar'". Kaj tute absurda ekzemplo: unu kanto pri popola heroo John Brown - "Glori" - kiu la forpasinta Paul Robeson plenumadis malgraŭ oficiale malspereso, transformiĝis en stultan historion el alimonda vivo: pri dioj, diabloj, ludantaj kantojn kaj malĉasta sanktulo. Tiel estis krude neglektitaj la plej sanktaj tradicioj de revolucia batalo de la usona laborista klaso.

Tiel ekzemploj abundas. Certe, oni povas diri: "Ni ne scias". Sed tio estas ĝuobla kulpo. Kron bone esperantigi esperantisto devas antaŭe ekscii ĉion eblan pri la tradukata kanto. Kantoj devas ne nur amuzi nin, ili devas instrui nin kompreni bonan muzikon, kompreni veran kantan poezion. Sed pri kio nin povas instrui "Revis ni pri foris"? La sama kazo bildas estas kun originalaj kantoj. Nia Ĝena kantverkistino Nina Lukjence, certe, kreis multe da bonaj kantoj laŭmaniere kaj laŭvorte. Sed la plimulto el ili, bedaŭrinde, estas malaj.

Al ĉio ĉi alfluas nur unu konkludo: La kanta fako devas okupiĝi ne pri kolektado de metioj, kanto fakitaj kanzonoj, sed pri elekto de la plej indaj kantoj el la jam estantaj, pri rekomendo de la plej bonaj por traduko kantoj kaj, Ĝenerale, pri direktado de kantogado de la sovetia esperantistaro. Tiel la estraron de la fako devas eniri negre homoj, bone sentantaj poezion, muzikon, nivelon de kantoj, homoj ŝatataj ne nur kanti, sed la kantojn mem. Kun la fako devas kunlabori ne hazardaj rimplektuloj, sed spertoj,

bonaj tradukistoj de poezio. En la fako devas esti ankaŭ historia grupo, kiu devas esplori la historion de la kantoj.

Kaj ankoraŭ unu flanko de la problemo. Ni ege priŝtelas nin, tute neglektante klasikajn kantojn. Sed kantoj de Beethoven, Grieg, Sopen, romancoj de Glinka, Aljabjev, Borodin estas multe pli valoraj ol ĉiuj niaj "ondo-romancoj" kune prenitaj. La "Ĉetablaj" de Beethoven estas ne malpli gaja ol "Ĉiuj kune nun", kaj romancoj de Glinka estas ne malpli lirikaj ol la "Tendara eduko".

Ni ne skribas la kutiman frezon "Venis tempo por plialtigi la nivelon de niaj kantoj". Ne! Tiu tempo estas ĉiam! Venis tempo korekti niajn erarojn! Ni devas sen vana damaĝo forigi senvalorajn kantojn, meliaĵajn kaj enigajn nian medion vere talentajn, valorajn verkojn. Kaj ne halti! Ni devas konstante zorgi niajn kantojn!

Ju. Ĥuraŝkevskij (Ĥarkov).

ATINGOJ DE LA "SCIENC-FIKCIA GRUPO"

Denove ni devas reveni al la scienc-fikcio. La rezultoj de preskaŭ dujara laboro estas, laŭ mi, tre nekonsolaj. Foje-de-foje al mi ŝajnas, ke entute krom ni kaj geufanoj (precipe Ĉvilenova) neniu interesiĝas pri tiu laboro, kaj neniu deziras labori. Ankaŭ iajn penojn oni povas rimarki ĉe Ĝakalenko (Tilvin). Aliaj ŝi ekscielentis post ricevo de tasko, aŭ eĉ pli strange sin tenas. Printempe ni donis al k-do Regov dufolan rakonteton per traduko. Dum pli ol duonjaron ni nenion aŭdis pri ĝia sorto. Post niaj "ploraj petoj" k-do respondis finfine, ke veturante en trajno li decidis, ke la rakonton traduki ne indas! Aŭtune ni ricevis tiun ĉi respondon (sen la rakonto mem) kaj promeson, ke baldaŭ li sendos al ni la rakonton. Finiĝas vintro... (La artikolo venis meze de februaro, - Red.). Komentoj estas superflujaj.

Ni ankaŭ planas eldonon de niaj rakontoj. Antaŭ ĉiu rakonto devas esti opinio de la editoro pri Esperanto, internacia lingvo ktp. Komprenante, ke ili povas ne scii ĝuste pri Esperanto mem, ni, en tiutema korespondado kun la verkistoj, petis ilian opinion pri la ideo de internacia helplingvo (se ne pri Esperanto). Jen estas iliaj respondoj.

G. Altev (interalie, editoro de metodiko pri inventado kaj teorio de sistemo mensado): "Por la numero la internacia lingvo estas tasko numero 1, la sistemo mensado - numero 2. Sed kial do ne la unu? Cetere, tio estas interesa demando!"

V. Kolunajev - "Eksiste kaj disvestigo en la mondo de internacia lingvo ŝajnas al mi utila kaj eĉ bezonata fenomeno. Nu, kaj la perspektivoj de Esperanto, evidente, estas senlimaj (dume en kadro de la Terfglobe)."

D. Bilenkin - "Mi ne kredas en la estontecan de Esperanto! Tamen ĝi ekzistas kaj zgas. Ni devas tion ĉi konsideri kaj eluzi."

S. Ĝansovskij - "...Mi ne riskas esprimi pro tuta necio de la objekto."

G. Gor - "En la propono nom estas io utopia, sed mi, kiel scienc-fikciisto ne estas fremda al utopioj, ankaŭ Esperanto, kiun mi la forpasinta kazo lernis ankoraŭ en la 1948-a jaro (estinte certa, ke baldaŭ tiu ĉi lingvo kunligos ĉiujn homojn en jam delonge serĉatan lingvan unuecon. Tamen tio ĉi ne fariĝis pli reala en la 1975 jaro ol en la 1948-a)."

J. Rogoŝevatskij - "Kvankam mi opinias, ke la mondo, evidente, finfine irassi al unueca lingvo, apenaŭ tiu lingvo estas Esperanto. Plej verŝajne, ke la bazo de la unueca lingvo fariĝos la lingvo de la plej influa lando. Sed kiel ilo de alproksimiĝo, pli bona interkompreno de homoj kaj popoloj, levilo, helpanto al internaciaj kontaktoj kaj ligoj, Esperanto, sendube, faras sian bonan kaj utilan aferon."

Ju. Nikitin - "La ideo de Esperanto estas ĝuste por scienco-fikciisto. La homo genro - "homo sapiens" - devas havi komunan lingvon. Ĉu mi tiu lingvo fariĝos unu el la ekzistantaj naturej, kvankam pli bone estas Esperanto."

A. Struzackij - "... A-a, mi ŝulis pri esperantistoj! Ili, ŝajnas, lan revuon eldonas. Bona sfero. Certe, ĉiu okupiĝas pri tio, pri kio deziras..."

G. Gureviĉ - "Tutmonda lingvo estas necesa kaj tamen lingvo estas... Ĉu fariĝos Esperanto tutmonda lingvo? Unuevice tio dependas de esperantistoj. Se ili (vi) ekpovos fari Esperanton la plej bezonata lingvo por fakuloj, se bibliotekoj de Esperanto estos la plej riĉaj, se al sciencisto, konstruanto, diplomato kaj eĉ aferulo por la sfero necesos antaŭ ĉio konatiĝi kun literaturo en Esperanto, tiam ĉi lingvo fariĝos tutmonda."

V. Savĉenko - "Rilaten al Esperanto mi havas sindetensan."

V. Bereĵnyj - "Ĉio, kio helpas al unuiĝo, interkompreno de diversaj homoj - vivu kaj evoluu!"

Kiel vi vidas, opinioj estas plej diversaj. Tamen en preskaŭ ĉiuj estas racia senco.

Tiel eĉ aliel-ni devas labori. Ĉio dependas de ni, kiel diras G. Gureviĉ. Do, mi atendas novajn efektivaĵojn dezirantojn, entuziasmojn de scienca fikcio. Kaj, kiel al ni skribis V. Bereĵnyj: "Bonĝustu por vi tradukista peno!"

Ju. Muraŝkovskij (Ĥerkov).

INTERURBA E-KLUBO ESTAS FONDITA

La griza realeco montras, ke la unuopaj finintoj de diverslekaj korespondaj kursoj de Esperanto, se ili ne havas eblon renkontiĝi eĉ alimaniere renkontiĝi kun aliaj samlingvenoj, baldaŭ forgesos la malfacile skribitajn bazajn lingvosciokaj perdas intereson pri la Lingvo Internacia.

La instruistoj de Esperanto turmentis la konscio, ke, jen ili edukas novajn adeptojn de Esperanto, kiuj - vel - forfalas de la organizita Esperanto-movado preskaŭ tuj post la fino de la kurso.

Tia estis la situacio antaŭ unu jaro antaŭ ĉe la korespondaj E-kurso, kiu gvidas B. G. Kolker (450025 Ufa-25, abon.k. 162). Tamen, kiel la germanoj diras, "Hilf uns Gott aus aller Not". Al la kursgvidanto venis ideo enklubiĝi la finintojn de la korespondaj kurso kaj tiamaniere obligi al ili resti en la vico de la organizita E-movado. La enklubiĝotaj kursfinintoj povus plu perfektigi en la lingvo.

Tiel laŭ iniciato de B. G. Kolker, la 15-an de majo 1975 estis fondita la interurba E-klubo "Antaŭen". Membroj al la klubo havas rajton nur personoj, kiuj bone finis korespondan kurson kaj pretas aktivi en la E-movado. La estraro de la klubo konsistas el tri personoj: prezidento, kiu gvidas la kluban agadon, decidas pri la plej metodologiaj demandoj kaj reprezentas la klubon antaŭ la eksteraj instancoj; sekretario, kiu faras la ĝeneralan organizan laboron, korespondas kun la klubanoj pri ĉiuj demandoj, akceptas membrakotizojn (unu rublon por jaro), ideojn kaj proponojn, distribuas la kluban tajpitan gazeton "Luzo Verda", kiu speras ĉiunonate; redaktoro, respondeca pri la eldono de la gazeto. La adreso de la klubo estas tiu de ĝia prezidento B. G. Kolker.

Hodiaŭ la enaro de la klubo nombras ĉ. 40 personoj kaj konstante kreskas. Ĉar la kursinstruisto kaj la kluboprezidento estas la sama persono, tiu persono havas bonegan eblan celkonscie eduki la aligantojn al la klubo. Kaj la kursoj vidas brilan, allogan perspektivon antaŭ si.

Fakte, la klubo "Antaŝen" estas tutlanda organizaĵeto, ĉar ĝiaj membroj loĝas en pli ol 20 lokoj de nia lando, de Ukrainio ĝis Kamĉatka. Ĉar ekzistas malfacilaĵoj pri multobligado de la klub-gazeto "LV", dum samlokaj "Antaŝen"-anoj ricevas unu ekzemplon de la gazeto, kiu tiam cirkulas en la loka grupeto.

Enkadro de la klubo troveblas propraj aŭtoroj, kiuj verkas prozaĵojn kaj poeziaĵojn, oni volonte kontribuas materialojn por la gazeto "LV". Okazas vigla korespondado inter la geanoj.

Generale oni provas konstati, ke la fando kaj agado de la interurba E-klubo "Antaŝen" kronis sin per plera sukceso. La sekreto de tiu sukceso kuŝas en tio, ke oni plene uzadas la solidarigan funkcion de nia lingvo. Oni konsideru, ke la nura fakto de interesiĝo pri E-o atestas sufiĉe altan kulturen nivelon aŭ almenaŭ kulturajn bezonojn de la homo. De la membroj de ĝia E-societo estas ne nure samideanoj, sed iugrade ankaŭ samkulturbanoj.

Pluraj pensuloj en la E-movado ekvidis la ideon, ke nia lingvo kontraŭe al multnombraj lingvoprojektoj, pruviĝis vivkapabla kaj gajnes pli kaj pli rekonon (agnaskon) en diversaj sociaj rondoj tra la mondo, ne sole pro ĝia supereco en pure lingvaj rilatoj, sed precipe pro la grava fakto, ke nia lingvo sukcesas kreskigi sian propran "verdan" popolon, kiu estas organizita unuoplande kaj internacie. Apogita sur tiun firman socian bazon, nia lingvo certigas al si pluajn venkojn. La fando de la interurba klubo "Antaŝen" estas paŝo ĝuste en tiu direkto.

La legataro de "Aktuale" dum preskaŭ ne konas "Antaŝen"-anojn. Tamen, espereble, baldaŭ estos konataj inter nialanda aktivularo tiaj personoj kiel N. Dolganova (Sizranj), T. Krevĉinskaĵa (Dimitrovgrad), V. Zaĥvatkin (Krasnojarska reg.), V. Kuzmin (Velikie Laki), A. Gemzikov (Angarsk), I. Taskina (Krasnojarsk), N. Levickij (Luck), I. Butaĉ (Novosibirsk), G. Maŝkin (Magnitogorsk) kaj aliaj.

S. Galkin (Kerĉ),
redaktoro de "Lumo Verda".

"NE TIEL, SED TIEL ĈI"

(kelkaj precizigoj pri la ekesto de la socialisma konkurado)

La artikolo de M. Bronŝtejn "Skize pri SEJM", generale tre fundamenta kaj valora, enhavas faktajn erarojn, pri kiuj mi deziras atentigi la legantojn. Laŭ la aŭtoro, ĝis 1971 SEJM havis nek Takson demandaron, nek sekretariojn, kio certe ne estas vera. En la tekston estas metita korekto de A. Gonĉarov, sed ankaŭ ĝi ne estas tute ĝusta kaj mem postulas korekton. Kiel tamen efektive komenciĝis la socialisma konkurado?

En 1969 en Karpatio estis voĉdone elektita la plej aktiva E-klubo (nur unu, sed ne tri). La voĉdonado estis tute ne unuanima, kaj tio evidentigis necesa ellabori pli objektivan kviterion. Pri ĝi okupiĝis A. Vizgirdas, la unua sekretario de SEJM, elektita same en Karpatio. Al la sekva Seminario (Konferenco) li ellaboris Takson demandaron, kiu permesis vizigi aktivecon de la kluboj laŭ iliaj enketo-raportoj, do tio okazis jam en 1970, sed ne en 1971. Laŭ procentoj la unuan lokon gajnis la sama klubo, kiu jaron pli frue estis distingita per voĉdonado - tiu de Ufa. Tio montris principan taŭgecon de la proponita sistemo, kaj ĝi estis akceptita. En la sekva Konferenco ĝi estis pli perfektigita.

Mi certe ne pretendas, ke mia memoro estas pli preciza ol tiu de M. Bronŝtejn aŭ A. Gonĉarov, sed tiuj ĉi notoj estas bazitaj ne nur sur la rememoroj, sed ankaŭ sur miaj kajeroj de la 3-a, 4-a kaj 5-a Seminarioj (Konferencoj), en kiaj mi notis ĉion sufiĉe detale.

V. Aroloviĉ (Moskvo).

JUNULARA ESPERANTOKONGRESO "NEĜFLOKETO-76"

En la plej pitoreska anguleto de Latvio ĉe la rivero Amata la 6-8 de marto kolektiĝis nia junularo por festi sian Junularan E-kongreson "NEĜFLOKETO-76". Gastoj el Moskvo kaj regionaj urboj: Leningrado, Tallinn, Vilnius, Kaŭnas, Kapsukas, Jaunauce, Karli, Riga povis ĝui la ĝangalon, vere mirindan naturon de Latva Nacia Parko "Gauja". Ni ekskursis al digo, suprengrimpis al frostiĝintaj - akvofaloj ... Vespere iomete lacaĵ, sed pretaj danci tutan nokton, la gastoj regaliĝis ĉe latvaj naciaj menuoj. Dum la konatiĝa vespero oni kantis, ĉancis kaj eĉ laboris, ĉar ni mem zorgis, ke estu lignaĵo, freŝa kafe kaj teo en sufiĉa kvanto.

Nia konferenceto estis enkondukita per interesa, necesa kaj tre bonkvalita prelego de A. Ĥarkovskij "Historio de Esperanto-movado en Sovetunio". Komparante historiajn eventojn kun la nuna stato de nia Movado, ĉiuj delegitoj raportis pri la laboro surloke, skizis plej bonajn siajn aktivecojn. Oni devas rimarki, ke la Konferenceto okazis ne nur dum la 7 de marto, sed ĉiuj tri tagoj estis eluzitaj per primovadaj paroloj. La Unua E-karnavalo de 1976 jaro komenciĝis tuj post la oficiala parto de la Konferenco. Belartaj prezentoj, kanto, rokenrola maratono, ludoj kaj konkursoj, eĉ plurparta loterio mezaike ŝanĝiĝis, ne donante eblecon eĉ por momento enui.

Tage, kiam oni preparis aĵojn por la "komuna sitelo" (manĝado ĉe komuna tablo), estis organizita per interesitoj vorkuro, radiolaj ekskursoj, instruado de novaj kantoj kaj aparte trevis lokon instruistoj kaj kursgvidantoj.

Jen la horloĝo montras la unuan minuton de la Virina Tage - viroj solene gratulas kongresninejn, donacante memoran libron kun aĉtografioj de ĉiuj viroj kaj nacie faritan ŝenon kun ligna memormedalo, karaktera nur por "Neĝfloketo-76". La kongreson ni finis per ekskursita konatiĝo al pitoreska kaj tre fama urbo Cesis - ruinoj de mezepoka kastelo, parkoj kaj kafejoj kun specifikaj kukoĵ. Ĝisrevidis ni per kantoj sur la perono. En ĉies koro restis hela rememoroj pri belaj tagoj ek Neĝfloketa Esperantio.

Ĉefaj preparolitaj temoj de la Neĝfloketa konferenco

1. Laboro de Esperanto-Universitato en Riga.
2. Sperto de instruado en lernejoj.
3. Kalendaro de E-renkontiĝoj.
4. Kluba interne vivo.
5. Metodikaj konsiloj al gvidantoj de korespondaj kursoj.
6. Interŝanĝo de sperto en rondeta agado.
7. Historio de E-movado en Sovetunio.
8. Interperolo pri historio de SEJM.
9. Literatura kaj traduka agado: Poezia konkurso "PARNASO-76" kaj tradukista konkurso "Kantu Esperante".
10. Estis proponite fondi novan fakon en SEJM, kiu kolektos diversistemajn prelegojn (tajpitajn aŭ surbendigitajn; Riga jam havas pri E-literaturo kaj E-historio tajpitajn kaj aŭ surbendigitajn), ke ĉiu klube poste povu ilin eluzi en sia laboro, ĉu per preparigi per supera ekzameno aŭ simple per legado dum kunvenoj aŭ dum Someraj Universitatoj.

A. Medinš (Riga)

NOVA EVENTO EN KRASNOJARSK

Kiel jam scias la soveta esperantistaro en Krasnojarsk aktivas nova esperantista grupo, ligita kun la urba komitato de komsono. La gorkomo de VLKSM la 24-an de novembro konfirmis la grupon kiel

urban esperentistojn klubojn. Ankaŭ unu renkontiĝo de la klubo estro kun buroo de la gorkomo okazis la 26-an de marto 1976-a jaro. Membroj de la gorkomo favore rilatis al la kluboj gvidantoj. La sekretario de la komitato deklaris, ke post longaj diskutoj gorkomanoj decidis, ke la klubo estas bezonata kaj utila afero kaj oni devas subteni esperentistojn en la urbo. Li ankaŭ diris, ke dum la organigita periodo al la klubo aliĝis multnombro junularo kaj tiu ĉi fakto ankaŭ parolas pri la utiliĝo de Esperanto. La sekretario indikis neceson de helpo al la nova juna klubo flanke de lokaj konsomolaj instancoj. Estas interesa fakto: dum la oktobra kunsido de la buroo, kiam konfirmo de la klubo flankis pro malkompreno inter ambaŭ flankoj, tiam preskaŭ ĉiuj gorkomanoj eufiĝis negative rilate al la ideo. Sed dum la marta kunsido ĉiuj ili estis subtenantoj de la klubo kaj kun intereso deĝeneris pri Esperanto, eĉ ekdeziris edukulti "viven E-perolon", kiam ni volonte prezentis...

Dum la lasta kunsido de la buroo estis konfirmitaj la kluboj etabli kaj estraro, konsistanta el 8 personoj. Prezidento de la klubo estas V. Sapejnikov kaj sekretario - S. Korneeva. Nun en la klubo estas 27 membroj kaj 8.70 kandidatoj (tiuj, kiuj studas Esperanton en kursoj kaj rondetoj).

Resumo: en Krasnojarsk la movado progresas. Sed en via urbo? Ĉu vi ĉiun faras per oficialigi nian movadon almenaŭ loka-skalo?

V. Sapejnikov (Krasnojarsk).

INFORMOJ • ANONCOJ • PETOJ • SCIIGOJ

NOVAJ SUBTENANTOJ DE SEJM

Aldonu en la Sekretaria Libros:

- 52. NAJYRAMANOVA N. - 423530 TASHI Kabarejnije Ĉelĵ, pr. Mury Dž-ellĵe, 50/59.
- 53. MIRELIN G. - 343100 KRASNOJARSKJ Dneĉkoj obl., pr. Leninskij, 27-8.
- 54. SIKKO V.P. - 220086 MINSK, Slavinskogo, 17-81.
- 55. KIVANJ J.P. - 424000 TASHI JOZKAR-OLA, eb/je 50.
- 56. DABIN J.A. - 232000 VILNIUS, pl. Lenins, 9-16, Litove SSR.
- 57. TANOCHINAS J. - 232000 VILNIUS, eb/je 38, Litove SSR.
- 58. SKLIANIK B.P. - 220100 MINSK, S. Ĥmelnickogo, 51-128.
- 59. JUDICHINE A. - 232044 VILNIUS-44, Karoliniskiu, 24-93, Litovio.
- 60. ZISKANDOVIC N.A. - 630087 NOVOSIBIRSK-37, eb/je 33.

Dag's

Korektu en la Sekretaria Libros:

Subtenantoj: 38. Reprezentanto grupo de Satka - 456910 SATKA-3 Ĉelabinskaj obl., Metallurgov, 33-64. (Ĉe individuo, sed kolektiva subtenanto.)

Paizova P.Ā.

Senduĝo loka ...

KA, MAI 115519 Moskva, Krasnogo Majske, G-2-107.

P. Jegorovas, sekretario de SEJM.

KUJBIŜEV

Februaro okazis raportkunveno de la E-klubo, funkcianta ĉe Urba Junulara Klubo. La ĉefaj rezultoj de la kunveno:

- estis elektita Agenta Komitato, kies prezidento kaj viceprezidento respektive estas N. Ovĉinnikov kaj G. Kucovskiĵ;
- la klubo estas nomite "VILIO" (Viva Esperanto - la lingvo de Optimistoj!);

En marto la klubo eldonis la unuan numeron de E-murgeto, en kiu unu koluzio estas rusingva kun propagando celo. Ĉe la klubo funkcias elementa kurso (13 personoj), gvidata de Z. Skvorcova kaj N. Ovĉinnikov.

Kujbiŝevaj infanoj pro partopreno en la internacia ekspozicio de infandesegnaĵoj, organizita de hispanaj esperantistoj en Barcelono, ricevis 32 medalojn.

N.Ovčinnikov (Kujbiŝev).

MIASS

La 29-an de marto en la klubo okazis prelego je temo "La partio estas la racio, honoro kaj konscienco de nia epoko". Prelegis Neperante T.A.Koptjagina.

La 4-an de aprilo okazis renkontiĝo kun delegito de la XXV-a kongreso de KPSU Bogolova L.A.

T.Koptjagina, sekretario de la Miassa E-klubo.

SIZRANJ

La 20-21 de marto en Kujbiŝev en la oĝo de la junulara E-klubo okazis interurba renkontiĝo de E-istoj el Sizranj kaj Kujbiŝev. En la programo estis salutperoloj, sportinterŝanĝo ankaŭ distraj programoj. La renkontiĝon partoprenis ankaŭ komencantoj. La partoprenantoj decidis fari la renkontiĝon tradicia.

L.Vesjlova (Sizranj).

Atentoni!

Lernu Esperanton ludante. Por variigi la programojn de kunvenoj kaj kuroj uzu la kartaron "Internacia frazludo". Ĝi enhavas 300 zamenhofajn proverbojn, multajn interesajn demandojn kaj respondojn, kiuj obligas ŝercen interbiledon. La ludkarto estas havebla laŭ la adreso: 232000 Vilnius, abon.d. 149, Esperanto-klubo, Nekis A.J. Unu ekzemplero kostas 1 rb. enkalkulante poŝtelspezojn. Por respondo almetu poŝtmarkon kaj koverton kun via rea adreso.

Eble ne ĉiuj esperantistoj scias, ke en la revuo "Filateliĝe SSSR" N22, 1976 estas presita mirinda vinjeta poŝtmarko, kies temo estas tute Esperanto. La marko montras portreton de L.Zamenhof kaj tekotojn: supren - "Esperanto - lingvo internacia", suban - "Lernu Esperanton - la sole praktikan lingvon internacian."

La aŭtoro de la artikolo, al kiu rilatas la suprenomita marko, k-do B.Kisin tradukis la alvekon kaj faris ĝin bone rimarkbla.

(Учтите международн. язык Esperanto!)

Sendube, tiu ĝi favora fakto por Esperanto de la revua redakcio meritas vere grandan atenton.

Ju.Kivcev (Joŝkar-Ols).

SINCERAN DANKON

al ĉiuj gesanideanoj, kiuj gratulis min okaze de la kandidata diserto. Kozan dankon ankaŭ pro pluraĵ bondeziroj lige kun mia 30-jariĝo.

V.Aroloviŝ, prezidanto de ESJM.

DEZIRAS KORESPONDI

POLLANDO

S-ino Falka Roza, 40-415 Katowice, str. Miszurina 53 m. 1 (30-jara fraŝlino, instruistino, komencantino).

S-ono Piotr Koledziej, 44-100 Gliwice, str. ZHM 18 m 2 (28-jara malnova esperantisto).

S-ino

S-ano Teodorzja Nowak, str. Wiosny ludow 25 m 93, 40-374 Katowice-14 (30-jara komencanto).

S-ano Ryszard Wojcicki, str. Chorzowska 8/3, 41-902 Bytom.

S-ano Sławomir Nowak, str. Wiosny ludow 25 m 93, 40-374 Katowice-14 (17-jara lernanto, fotoamatoro).

S-ano Stefan Kondys, 43-100 Tychy, str. Zwakowska 9 m 66, Osi-edle - "H", woj. Katowice (25-jara esperantisto).

S-ino Maria-Jolanta Kazibutowska, str. Cugenerii 31 m 16, 43-100 Tychy, woj. Katowice (25-jara studentino).

S-ano Jerzy Gorkiewicz, str. B. Bieruta 108 b/7, 41-902 (22-jara komencanto).

S-ano Jerszy Simka, 40-652 Katowice str. Br. Wiechulow 21 (25-jara studento).

Volas korespondi membroj de : INVALIDA ESPERANTO-KLUBO, Zwi-zek invalidow i rencistow 41-902 Butom str. Piekarska 5.

F-ino Erika Budai, str. Sobavilor blok L, ap. 3, 3400 Cluj-Napoca, Rumanio (19-jara).

S-ro Michel Franguel, 6 rue du Bois, La Rosevoie, F-49000 Angers, Francio (amatora astronomo, 16-jara).

S-ro Frank Meyer, Rue st. Georges 8, B-1050 Bruxelles, Belgio (20-jara studento).

S. Neillande, estrino de la Korespondenc fako.

Korespondi deziraj:

1. Instruisto Albu Stefan, Bulevard Republicii No 28, 45000 Nășăud jud. Bistrița - N ROMANIA

kaj laŭ la sama adreso - liaj gelernantoj:

2. Căstun Vionel - 16-jara;

3. Dorel Olteanu - lernanto;

4. Dorina Olteanu - 15-jara knabino kaj ŝia fratino;

5. Carmen Olteanu - 10-jara;

6. Monika Lepurean - 17-jara, Bul. Republicii 30, 4500 Nășăud, jud. Bistrița; - N;

7. Susana Pop, Loc. Bretea Nă 55 of. post. Sintereng, Nășăud, jud. Bistrița, ROMANIA.

Sendis A. Rogov (Ĥmolnickij)4

SCIENCA INFORMO - PLEJ PERSPEKTIVA KANALO

Nun, kiam vestigas aplike de Esperanto far neesperantistoj, necesas analizi kaj pritrakti eventuale plej perspektivan kanalon de la evoluci-fluo de la lingvo internacia (IL), por koncentri la laboron de rezultaj fortoj de entuziastoj.

La plej perspektiva grando, plej bezonata branĉo kaj plej perspektiva sfero por aplike de IL - estas sfero de scienco. Kaj en la scienco - ŝi pli larĝe: scienco kaj tekniko - logike la plej grava sektoro estas informado pri lastaj kaj modernajj eltrovoj, atingoj, eksperimentoj en diversaj scienc-teknikaj fakoj.

Sekve la logiko de la evoluo altrudas per si mem la konkludon ke jam necesas enigi la IL en la sferon de scienc-teknika informado. Sed kiel tion fari pli rapide?

Necesas en unu el lokoj, ŝi se eblos en kelkaj, krei organizon (respektive organizojn) por scienc-teknika informado. Ĝi de la Scienc Revuo, kaj sekve de ISAE, ŝi sendepende en lando kie montriĝos la ebleco. Ĝi eble en ĉiuj ĉi lokoj samtempe, kun koncentro de ĉiuj branĉoj de scienco en unu loko ŝi certammaniere distribuo de la temoj (diversajn temojn en diversajn landojn).

La formo de la laboro povas esti jena. Oni aliras eruditajn homojn el plej diversaj landoj (laŭ ellaborata listo de la fakoj) kaj komencas al ili - komence senpage, sed poste kun pago - sendi regule resumojn de artikoloj publikitaj el sfero de ilia specialo, kun indiko de la plej gravaj donoj (kiel ekzemple en konataj "Bibliografiaj indksoj").

La centro ĉion kunmetas laŭ ĉapitroj (laŭ la branĉoj) laŭ difinita principo. Oni povas la foliajn aldonadi kiel suplementojn al ekzistanta presorgeno. Komence etapo estas pensu kaj malrapida pro manko de homoj kaj de financaj rimedoj. Sed tiu speco literaturo en nuna mondo postulas tion kaj ne estas vana persista laboro de entuziastoj. Sed ili ja tutegale ion faras entuziasme - do ili faru la plej efektivan laboron!

Por unu tempo oni povas la laboron dividi laŭ tre vastaj sektoroj. Ekzemple sub la biologio ŝi dlo eblas ampleksi ankaŭ medicinan, terkulturadan kaj defendon de la ĉirkaŭa medio ktp.

La provumeroj de tiaj folioj devas esti dissendataj al ĉiuj institucioj por scienc-teknika informado. Sed poste oni sendu ilin nur kontraŭ la abonpago. Ankaŭ pro tio la komence etapo povas esti tre modesta. Oni devas komence nepre kalkuli kun sciencistoj-esperantistoj, ĉar se ili jam sekvas la literaturajn novaĵojn - estas ne-grande pensu priskribi en kelkaj linioj tion kion ili jam legas pro siaj profesiaj celoj.

Eble estas ŝi kalkonforme krei Internacian Asocion por Scienc-Teknika informado (IASTI), kiu devas kunlabori kun ĉiuj - esperantistaj kaj neesperantistaj inform-institucioj.

La komence laboro jam tuj ekpostulas instalon de esperantistoj -tradukistoj en diversaj ĉeneroj de scienc-teknika informo-servo en larĝe senco. La neceso de la instalado de la reto de tiu tradukistoj estas jam plurfloje substrekitaj en kaj ekster ISAE.

Estas bezonata menciigi ĉi tie ke ne la Lingvosciencs Instituto de Sovetunio (en la Akademio de Sciencoj) estas jam kreite "Problema grupo por demandoj de help-lingvo por internaciaj kontaktoj". Sed ĉiuj teoriaj studoj de tiu kaj similaj sililandaj grupoj de diversaj lingvosciencaj korpsoj - tuje ekpostulas ekziston de la eja grundo de praktika evoluo kaj eluzo de la studoj. La plej proksima kampo por tio estas sendube la sfero de scienc-teknika informado. Kaj do ankaŭ tiucele utilis streĉi la fortojn (unuigi kaj laborigi

la eksistantajn fortejn) por montri la eblecon de la praktike uzo de la IL.

F. Danovskij (Moskvo)

(reprezenta el Bulteno de ISAE N-ro 41, V-75j.)

ESPERANTO POR MODERNA SCIENC-TEKNIKA INFORMADO

Scienc-teknika informado pasas laŭ jenaj direktoj: scienc-teknikaj publikaĵoj (masse), scienc-teknikaj konferencoj (plioftiĝas), scienc-teknika korespondado (dume tre malofte). Estas klare, ke Esperanto devus penetri ĉiun direkton de la scienc-teknika informado. Tamen pro nia ĝusta malforto ni devus pli penetri en la plej perspektivan direkton de scienc-teknika informado.

En komenco de disvolviĝo de la scienco, scienco-branĉoj estis nur kelkaj, sciencistoj estis preskaŭ soluloj, ĉiu en sia lando. La sola vojo de scienc-teknika informado estis personaĵ leteroj. Pluraj centoj de ili flugis tien de unu lando al la alia kaj nun okupas honoran lokon en muzeoj. Feliĉe pli poste la scienco ekhavis unu komunan lingvon, la latinan. Dura evoluo de la scienco estis karakterizata per jenaj novaĵoj, sekvoj kaj reagoj

Periodo	Scienco evoluo	Scienc-teknika informado	Reago de sciencistoj
XVIII-XIX jc.	Kreskas la kvanto de sciencistoj	Aperas scienc-teknikaj revuoj	
de XIX jc. 1940	Rapide kreskas la kvanto de sciencistoj, komencas disbranĉiĝi sciencoj. Disvolviĝas naciaj lingvoj	Aperas scienc-teknikaj revuoj en naciaj lingvoj. Aperas tradukistoj de scienc-teknikaj tekstoj	Aperas neceso studi naciajn lingvojn (perdante sufiĉe da tempo)
Nun	Granda kvanto de sciencistoj. Aperas centoj da novaj sciencoj, miloj da partoj temoj	Multiĝas scienc-teknikaj revuoj, kreskas la kvanto de lingvoj, en kiuj ili aperas. Leviĝas la rolo de internaciaj konferencoj	Al pli granda perdo de tempo por studi lingvojn, aldoniĝas perdo de tempo por serĉi necesan informon en la informo oceano. Krute kreskas elspesoj por tradukoj.
Ion post nun	Ege disbranĉiĝas sciencoj. Pri la plej multo da scienc-teknikaj temoj ĉirpiĝas po dekkelkaj (dudekelkaj) sciencistoj diverslangvaj.	Pli ofte oni linigas sin nur per referaĵoj en referaj revuoj. Alta rolo de internaciaj konferencoj. Leviĝas la rolo de persona korespondado pri tre mallargaj temoj.	Oni en lasttempaj internaciaj sciencoj temoj interkonsentas uzi nur unu lingvon por la komunikado (korespondado). Aperas unuaj pozitivaj spertoj pri uzo de Esperanto.
Post necesa tempo	La tuta informado pasas en Esperanto	Le tute informado pasas en Esperanto, kiu e) dekolle pli facilas el ajna nacia lingvo b) elproviĝas taĝas por la scienc-teknika ke.	Sciencistoj krom sia nacia lernas kaj uzas nur la solan internacian - Esperanton.

Elirante el la supre dixita, ni, esperantistoj, devas unuavice penetrigi Esperanton en internaciajn konferencojn kaj pleje en intersciencistan korespondadon. Ĉu ni faras tion? Interalie, ne! Almenaŭ ne en kontentiga grado. La aŭtoro de ĉi artikolo trarigardis 29 jarkolektojn de diversaj E-revuoĵ. El 1-2 miloj da korespondoproponeĵ estas trovitaj nur 43 de tiuj, kiuj petas fakan korespondadon. Inĝenieroj, juristoj, komlistoj ktp. anoncas sin por korespondi pri io ajn: poŝtmarkoj, bildkartoj, popolaj moroj ktp -- nur ne pri sia fako. Kun tia rilato ni povas ankoraŭ longe teni Esperanton sur hebria nivelo.

La propono de k-de Danevskij kaj parte tiu de k-de Ziskandoviĉ (legu apude) pri kreo de servo, simila al naciaj referaĵaj revuoĵ estas dume nereala pro tre grandaj forto- kaj financobezonoĵ. Eĉ la mezgrandaj ŝtatoĵ (i) ne povas permesi al si luksen havu referan revuon. De alia flanko uzado de Esperanto por faka korespondado ne bezonas multajn financejojn (nur reklamon) kaj estas konkondukebla laŭgrade.

Konkludo: la internacia esperantistaro devas akceli uzon de Esperanto en faka korespondado. Pri benaj rezultoj de tio vaste informi en la internacia sciencista mondo. Helpi tion devas kunlaboro de scienc-teknikaj fakoj (Ĝekolo), nepreĵ en ĉiu landa E-Asocio.

A. Gonĉarov (Barnaul)

PROJEKTO DE NOVA BIOLOGIA NOMENKLATURO

En Kalathout (Belgio) fondiĝis antaŭ 3 jaroĵ la Asocio por Enkonduko de Nova Biologia Nomenklaturu, kiu je la 1-a de februaro 1976 havis jam 177 membrojn. La celo de tiu ĉi sciencia asocio estas reformi la nomenklaturon de zoologie kaj botaniko, kreitan de C. Linnaens en la XVIII jarcento. Ĝis nun laŭ tiu binara linnea nomenklaturu specioĵ de animaloj kaj plantoĵ estas nomataĵ en la latina lingvo. Ĉiu specio havas duvortan nomen, ekz. hunde -- Canis familiaris, kato -- Felis domestica. La nova asocio inicietis transformi la scienciajn biologiacajn nomojn esperantlingve. La asocio nuntempe uzas por informiloĵ, korespondado kaj scienciaĵ eldonajoĵ kvar lingvojn: Esperanton, la anglan, francan kaj nederlandan. Ĉiu biologo, posedanta universitatan diplomon kaj interesiganta pri sciencia biologiac nomenklaturu, povas fariĝi membro de tiu asocio. La dumviva kotizo estas 200 belgaj frankoĵ aŭ egalvalore. Gvidante de la asocio konata esperantisto, doktore de zoologiaĵ sciencoj W.M.A. de Smet. La proponon pri nova biologiac nomenklaturu d-ro W. de Smet unufoje publikigis en Sciencia Revuo, vol. 22 (1971 jaro) en serio de artikoloĵ, titolitaĵ "La nomoj de la cetacoĵ."

Sidejo de la Asocio por enkonduko de Nova Biologia Nomenklaturu

estas jena : Hertendreef 12, P-2180, Kalmthout, Belgio.

Informo de prof. J. Dagsys (Vilnius)

PENSOS POR LA LABORO DE LA SCIENC-TEKNIKA FAKO

Estas konate, ke scienc-teknikaj scioj estas bezonataj al sciencistoj speciale por scienca labore, por largigo de ilia scienca horizonto ktp. Tamen scienc-teknika literaturo en Esperanto tre mankas, eĉ tradukita, ne parolante pri la originale.

Mi opinias, ke paralele kun aperigo de E-terminaroj necesas organizi multenombrajn kontaktojn kun sciencistoj eksterlandaj por ricevadi de ili referaĵojn de ĵus aperintaj verkoj, artikoloj ktp pri la koncerna fako. Estas konate, ke en RĴ (Referata Ĵurnalo) ni povas trovi sciigojn pri novaĵoj ne tre baldaŭ post la publikigo (oni devas ricevi publikaĵojn, traduki, fari referaĵojn, publikigi en RĴ, pro kio perdiĝas tre multe da tempo).

La teknologion de nia laboro ĉi-kampe ni imagas tiel: Ĉiu sciencisto-esperantistotrovas kolegojn en aliaj landoj kaj interkonsentas reciproke interŝanĝi referaĵojn de novaj publikaĵoj en la interresita sfero de scienco. Eble oni interkonsentu sendi referaĵojn al unu centro, ekzemple al la redakcio de Scienca Revuo eĉ Aktuale, kiuj regule publikigus ilin.

Post ricevo de ioma utilo de pli frua konatiĝo kun scienc-teknikaj informaĵoj, oni povas sur fakta materialo turni sin al VINITI, Akademio de Sciencoj k.t.p.

M. Ziskandoviĉ (Novosibirsk)

(de la kompilanto: ĉi artikolo venis paralele al la materialo de N. Danovskij)

K I O ESTAS S U K

SUK - Someraj Universitataj Kursoj estas asocio sen profita celo, fondita en Belgio en 1972 jaro, kiu organizas instruadon de sciencoj en la lingvo Esperanto.

La celo de SUK estas kontribui al aplikado de la Internacia Lingvo en universitata instruado kaj al pliintensigo de la internaciaj sciencaj kaj universitataj rilatoj. Fakte, SUK estas unika eksperimento per modelo de internacia universitato de la estonto. En daŭro de monato okazas studado de diversaj lernobjektoj per Esperanto kiel lingvo, en kiu oni instruas kaj lernas.

La du unuaj sesioj de SUK sukcese okazis somere 1972 kaj 1974 en la Universitato de Liège (Belgio). Tiujn du sesiojn, kiuj enhavis la studdirektejn "lingvistiko" kaj "medicinaj sciencoj" per la unua, "biologio", "kemio" kaj "sociolingvistiko" per la dua, entute partoprenis ĉirkaŭ cent dek studentoj el 19 ŝtatoj. Instruataj profesoroj venis el 10 landoj (Argentino, Belgio, Britio, FRG, Francio, Hungario, Japanio, Kanado, Norvegio, Usono). Pluraj tekstoj (jam pli ol dek) de la lekcioj estas ofsete multobligitaj flanke de SUK.

Pro la pozitiva rezulto de tiuj sesioj, estas decidite organizi trian sesion de SUK en aŭgusto de 1976 jaro en la Universitato de Antverpen. La programon de SUK-1976 ni komunikos en la sekva numero de la InFo.

Informo de A. Gončarov (Barnaul)

S C I I G O J

En kadroj de la 35-a Studenta scienca konferenco en Agrikultura Instituto de Poltava (14-15-I-76j) studento de II kurso Kolesnik A. alpaŝis pri la temo: "Uzo de Esperanto por sciencaj celoj"; la gvidante-instruisto de la instituto Ročjovkin V.E.